

Серия: Нова Година
Тема: Доволна Нова Година-2

Филипяни 4:10-13

Дата: 12/01/2014г.

ХРИСТИЯНСКА ЕВАНГЕЛСКА
БАПТИСТКА ЦЪРКВА

гр.Варна;
Бул."Сливница 98/100

1. УВОД-

Миналата неделя говорихме за това, че светът се намира във време на материална и духовна нестабилност. Това е защото светът все повече и повече, усвоява и практикува недъзите на съвремието: егоизъм и себичност спрямо себе си, агресивност и непочтителност.

Въпреки негативните особености на времето и обществото в които живеем, ние няма от какво да се плашим и чуваме зовът на Божието Слово „не бой се“, който ни е повторен 365 пъти в Библията.

И не само можем да не се страхуваме. Ние можем както Апостол Павел да се научим да бъдем доволни.

Нека си припомним, че доволството не идва от доброто стечение на окръжаващите ни обстоятелства, а от увереността че Бог е с нас и ще снабди всяка наша нужда.

Нека си припомним, че доволството е нещо на което ние можем и трябва да се научим. Нещо което не притежаваме но с тренировки и упражнения придобиваме. С други думи, ако ти си някой който умее добре да се оплаква, да мърмори, да критикува, да недоволства, това не е правилния характер, който притежаваш като християнин. Ти трябва да работиш върху себе си, за да се освободиш. Сложи гривната и я мести на другата ръка , всеки път когато се оплачеш. Прави го с цел да задържиш 21 дни без мърморене.

2. ИЗЛОЖЕНИЕ-

Нашето доволство зависи от осъзнаването на две велики истини:

1- БОГ Е КОЙТО ОПРЕДЕЛЯ ВСИЧКИ ОБСТОЯТЕЛСТВА В НАШИЯ ЖИВОТ

2- БОГ ДАВА СИЛИ ВЪВ ВСЯКА СИТУАЦИЯ ЗА ДА МОЖЕМ ДА ВЪРШИМ ВОЛЯТА МУ.

И така първата истина е:

1- БОГ Е КОЙТО ОПРЕДЕЛЯ ВСИЧКИ ОБСТОЯТЕЛСТВА В НАШИЯ ЖИВОТ

Живота често ни поставя във ситуации, в които ние със сълзи на очите викаме към Бога: *Защо Господи?!?! И най-често отговора не виси в рамка на стената пред нас.*

Невярващия гледа, чуди се и философски заключава: *Лош късмет!*

Вярващия гледа, пита и е редно да достигне до извода: *Бог върши нещо! Аз сега не мога да го разбера, но и това ще стане. Вярно е че има събития, за които и до днес нямам отговор, защо са се случили, но това е защото или не съм засякъл/идентифицирал отговора или защото още не е дошло времето.*

Като пастир, аз често се сблъсквам със несигурността на живота за вярващи. Трябва да ви уверя, че взимам такива събития много лично. Много бих искал да мога на всеки от тези

хора да дам формула за изход или светлина в тунела. Трудно е за нас да можем да видим, защо Бог прави, това което прави. Някога действията Му са идентични. Затова ви насърчавам, да се учим от ставащото в живота ни, за да можем да си бъдем от помощ: На мен ми се случил същото, затова бъди спокоен. Но в повечето случаи нещата са твърде индивидуални и нямат лесен отговор.

Отговор може да нямам, но съвет имам : Моли се и със вяра очаквай и разчитай на Онзи Който знае и причината и следствието. Вярвай на Онзи, Който сам е и причина и следствие.

Бог е Великият Режисьор. Той решава дали да духа вятър или да вали дъжд. Той решава и колко силен да е вятъра и дъжда. Той е уникален Режисьор. Знае всеки детайл и при него, ако чашата падне от масата и стане на парчета, това означава, че и чашата е в сценария.

Ние участниците в този сценарий, си мислим, че нашият герой може да си прави каквото иска, но и нашата роля със всичките и възможни вариации влиза в Божия сценарий. Ние често гледаме на събитията в живота, като на хвърляне на зарове или на жребии.

Словото ни казва:

Притчи 16:33 Жребието се хвърля в скута, Но решението чрез него е от Господа.

С други думи ние можем да хвърлим заровете и да разчитаме на случайно развитие

на следващите събития, но Бог духва над тези зарове и те застават според Неговия сценарий.

Аз не вярвам в неща като –късмет, случайност, непредвидени случки.

И така идваме до първо правило:

Каквото и да става в твоя живот, не забравяй, че Бог е Богът, а не ти. Позволи на Бог винаги да бъде Бог в твоя живот. Не Му отнемай това право. Може да Го молиш. Може да плачеш. Може да обещаваш. Може дори да си разочарован или гневен, но помни- Той е Бог, а не ти. Ти и аз сме дребните актьори. Трябва да изиграем поверената ни роля. Ако искаш да играеш според сценария, ще получиш по- добра роля, ако не –минаваш във второстепенна и дори може да станеш декор.

Проблема ни на тази сцена е че ние забравяме, че сме само актьори. Забравяме, че Великия Режисьор, ни задава задачите и ролите, а ние трябва да ги играем.

Но има и друга истина. Ние с нашите молитви можем да променим режисурата. Нашето желание винаги е да променим сценария в наша полза и да бъде драмата лесна за нас.

Бог също иска това да бъде така. Ние с молитвите си Го принуждаваме, често да „вземе молива“ и да задрасква и поправя. Така в следващата серия на нашия сериал, събитията ще са малко по-различни с цел да достигнем до желанието от нас резултат. Но не всяка промяна

на сценария е лесна или плавна. Много е възможно, за да достигнем до слънчевия и златист бряг, да трябва да преминем през бързеи и водовъртежи. Да трябва да се ударим в скали или да бутаме през плитчини.

Аз често повтарям това на много хора от църква. Повтарям го и на себе си. Повтарям го защото когато ни завъртят водовъртежите, когато водопада е пред теб и знаеш, че ти предстоят 30 метра свободно падане, а ти все си мислиш, че ръбовете на скалите са на сантиметър от главата ти, тогава сякаш е трудно да си повтаряш: **Бог е Автор, Режисьор, Продуцент и Сценарист.** Да много е трудно. Може да си пастир с 40 годишен стаж и когато живота те вкара в бързея, когато опасностите са близо и не виждаш по-далеко от следващия завой, забравяш. Умът ти спира да мисли духовно и започва да действа първично, инстинктивно.

Затова апостол Павел казва: Научих се.

Учи се да помниш и въпреки обстоятелствата да не забравяш: Бог е зад всичко което става около теб. Няма случайност, няма късмет.

И ето втората истина:

2- БОГ ДАВА СИЛИ ВЪВ ВСЯКА СИТУАЦИЯ ЗА ДА МОЖЕМ ДА ВЪРШИМ ВОЛЯТА МУ.

Пр. Ако ни покажат една пълна чаша с вода и ни запитат : Колко е тежка тази чаша?

Отговора е : Колкото дълго я държиш. Ако я държиш няколко часа, тя ще се превърне в най-тежкия предмет който си държал. Това е защото нашите сили се изчерпват. Божията сила не се изчерпва. Затова остави Бог да я държи и тя никога няма да е проблем за теб.

Какво прави Християнина оптимист, че може да излезе невредим от всяка житейска ситуация? Само едно нещо ни дава сигурност- че имаме Исус Христос в нас. Ние не сме по-добри от всички други. Ние също страдаме, когато сме наранени.

Но чуйте какво мисли Павел по въпроса:

2Кор. 4:6 Понеже Бог, Който е казал на светлината да изгрее из тъмнината, Той е, Който е огрял в сърцата ни, за да се просвети света с познаването на Божията слава в лицето Исус Христово. **4:7** А ние имаме това съкровище в пръстни съдове, за да се види, че превъзходната сила е от Бога, а не от нас. **4:8** **Угнетявани сме отвсякъде, но не сме утеснени; в недоумение сме, но не до отчаяние; 4:9 гонени сме, но не оставени; повалени сме, но не погубени. 4:10** Всякога носим на тялото си убиването на [Господа] Исуса, за да се яви на тялото ни и живота на Исуса.

И още:

2Кор. 4:16 Затова ние не се обезсърчаваме: но ако и да тлее външният наш човек, пак вътрешният всеки ден се подновява. **4:17** **Защото нашата привременна лека скръб произвежда все повече и повече една вечна тежина на слава за нас,**

Не е ли това насърчително послание?

Ако ние не се обезсърчим, ако вярваме, Бог дава сили.

Вижте **Авраам**. Повярва на обещаното. Тази вяра го водеше да върви и да обикаля Обещаната земя. Да я обсипва с кладенци и олтари. Да страда в нея, но никога да не се умори да върви.

От друга страна **Яков** нямаше търпение и искаше да изпревари Бога, като с лъжи и измами си взимаше онова, което му липсваше и така си навлече неприятности.

И пак друг пример е **Йосиф**. Той знаеше чрез съня си, че предстои братята му да му се поклонят, но търпеливо чакаше и страдаше. Страдаше в робство и в затвор преди да приеме да бъде втори след Фараон. Страдаше без да се оплаква или роптае. Изглежда и той знаеше тайната.

Павел казва в стих 12, че е „научил тайната“, но в оригинал тази дума не е същата както думата „научих“ от 11 стих. В стих 12 , оригиналната дума е „*въведен в тайната*“. Това е израз използван в древните религии, където младия шаман е въвеждан от по-стария във скритите тайни на религията, чрез опит и тестове.

Пр.Силата в природата се крие в невидимите неща: Едно дърво е здраво и устоява на бурите, благодарение на онази негова част, която не се вижда-корените му. Реките са пълноводни и със силно течение, но

изворите им са някъде високо в планините, и дълбоко под земята.

Истинския Християнин, можеш да го познаеш, като го видиш как реагира на ветровете и бурите в живота.

Ние може на думи да изглеждаме много ревностни и много стабилни, но как реагираме на трудностите:

- Как реагира вярващия шофьор на грубостите на пътя

- Как реагира вярващия когато влака, рейса или самолета му закъсняват.

Това може да ти бъдат малките тестове, за да провериш доколко ти си въведен в тайната. На спирката и зад волана, можеш да се тестваш и ако видиш, че не си въведен, искай от Бога сила. Искай да те вкорени във вярата, защото вярата е доверие, че Бог има изход има и сила за теб, та да устоиш . И внимавайте! Да се довериш на Христос, не означава да чакаш Бог да снабди нуждите ти.

Пр.Хъдсън Тейлър свидетелства за това, че когато е работил в Китай, той дълго време работил върху това да се доверява, че Бог ще снабдява нуждите му, но нещо не бил доволен и нямал радост и свобода в служението. Един ден очите му били отворени и той познал тайната. Тя била следната:

Доверието ни, не трябва да се изразява във проверка на нашата вяроност, а в доверие спрямо Единствения Верен.

Ние често проверяваме своята вярност и сме сравнително доволни или недоволни от себе си. Радостта ни ще дойде и ще е пълна, тогава когато се научим тайната да се доверяваме гледайки на Исус Верния и концентрирайки се върху него.

Пр. Можем ли да се поставим за момент в пустинята заедно със еврейския народ, който се придвижваше в пустинята и роптаеше. Тогава Бог изпрати отровни змии. Те се криеха в пясъка и няма как да ги видиш. Стъпваш, и змията като светкавица се забива в крака ти и ти си стягаш багажа да приключваш пътя. И когато народа извика към Мойсей, Бог го накара да направи медна змия и да я издигне на върлина. И пътя продължава. Как ще реагираш ти ако си в тази ситуация?

-единия гледа надолу и се доверява на това което виждат очите му, но уви змиите са невидими и нападат съвсем изненадващо.

-другия върви, внимава и когато змия го ухапе, той поглежда към медната змия за да не умре

-третия гледа медната змия без да откъсва поглед от нея, върви и не поглежда към земята

Въпрос : Кой ще остане неухапан?

Отг. Онзи който се довери на Верния Бог.

3. ЗАКЛЮЧЕНИЕ-

Мога ли в началото на тази година, вместо Честита Нова Година , да ви пожелаая: Доволна Нова Година!

Исус ни учи, че Той е лозата, а ние клонките :

Йоан 15:5 Аз съм лозата, вие сте пръчките; който пребъдва в Мене, и Аз в него, той дава много плод;

и допълва нещо много важно:

защото, отделени от Мене, не можете да сторите нищо.

Залепи се , срасни се със Лозата. Мисли чрез Него, действай чрез Него, не Го изпускай независимо от това в каква кондиция си или какво става около теб.

Нека нищо да не те блазни.

Нека нищо да не е по-важно от Исус.

Планирай и Организирай живота си около личността и образа на Исус. Той е достатъчен. Да, Неговото разкъсано тяло е достатъчно. Неговата пролята кръв е достатъчна. Неговото възкресение е достатъчно. Неговата застъпническа молитва е достатъчна.

Нямаш нужда от нищо друго. Само се облегни на Исус и релаксирай. Можеш да не се безпокоиш, защото Той е всичко и с Него можеш всичко.

И ето истината за тази година:

Бог е промислил всичко за теб през 2014. Можеш да си доволен, спокоен и да кажеш на страха – махни се от мене Сатано. Бъдещето ми е в Господа Исуса Христа. В него е Силата и чрез Него имам сила за всичко. Амин.